

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 184/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Pavla Vargu, bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským súdom v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 1220/93 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Obo 248/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Pavla Vargu o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2004 doručená sťažnosť Pavla Vargu, bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 1120/93 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Obo 248/96.

Sťažovateľ uviedol, že krajský súd konal o jeho žalobe proti odporcovi Z. B., so sídlom P., o zaplatenie 327 622 Sk s prísl. Spis sa nachádzal na krajskom súde od 7. mája 1993 pod sp. zn. 36 Cb 1220/93. Krajský súd rozhodol rozsudkom 16. júna 1995. Proti tomuto rozsudku podal odporca najvyššiemu súdu odvolanie. Najvyšší súd rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ obom súdom vytýka dlhodobú nečinnosť, ktorou došlo k porušeniu jeho základných práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd vo veci nekonal od 7. mája 1993 do 16. júna 1995 a od 9. apríla 1997 do 22. januára 1999 a najvyšší súd vo veci nekonal od 25. novembra 1996 do 9. apríla 1997 a od 20. septembra 1999 do 25. júla 2000. Pomerne jednoduchý právny prípad trval od podania žaloby 9. marca 1993 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci 8. októbra 2001, t. j. viac ako 8 a pol roka.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že:

„1. Krajský súd v Bratislave svojím postupom v konaní č. 36 Cb 1220/93 porušil základné právo sťažovateľa Pavla Vargu na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Najvyšší súd SR svojím postupom v konaní vedenom pod č. k. 5 Obo 248/96 porušil základné právo sťažovateľa Pavla Vargu na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Sťažovateľovi Pavlovi Vargovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 500.000,- Sk.“

II.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ priložil rozsudok krajského súdu sp. zn. 36 Cb 1220/93 z 23. apríla 1999, z ktorého vyplýva, že v spojení s rozhodnutím najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 12. októbra 2001.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti.

Jednou zo základných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (I. ÚS 22/02).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2004